

Vojaške šole in poklici

Premalo starešin iz naše republike

Skupščine občine Mozirje, vse njene obrambne sestavine in osnovne šole, že vrsto let zglede sodelujejo s Tehničkim šolskim centrom kopenske vojske »Ivan Gošnjak« iz Zagreba. Namen tesnega sodelovanja je seveda večstranski. Z obiski v zagrebškem

ske kopenske vojske. Znanstveni dosežki v tem centru niso nobena posebnost in zato se ni treba čuditi, če v njem poučujejo številni magistri in doktorji tehničnih znanosti, mnogi pa so si prav ta center izbrali za svoje strokovno in znanstveno izpopolnjevanje.

tehniške smeri. Omeniti velja še šolo, ki so jo letos ponovno uvedli in je za mladišo lahko še posebej zanimiva. To je šola za strokovne delavce. To so nekdanji vojaški mojstri, današnji sistem šolanja pa mladim omogoča kar 21 različnih možnosti na področju vojaško-tehničnih poklicev. Osnovne tri usmeritve na njej so mehanik za vojaška vozila, mehanik za pehotno oborožitev in mehanik za artilerijsko oborožitev. Možnosti je torej zares veliko in lahko potešijo želje in načrte vsakogar.

Pogoji šolanja v tem centru so seveda podobni pogojem v vseh sorodnih vojaških ustanovah. Poleg izrednih učnih pogojev nudi center tudi vse druge ugodnosti. Šolanje je brezplačno, učnemu uspehu in stopnji izobraževanja primerno dobivajo učenci, študentje in gojenci tudi žepnino, aktivnosti v prostem času pa skorajda ne velja naštevati, saj segajo na prav vsa področja, ki zanimajo mlade. Posebne interese dejavnosti so seveda tudi obvezne, med nje pa sodijo plavanje, smučanje in obvezno opravljanje voziškega izpita.

Ob tako raznolikih in privlačnih možnostih se torej ne kaže čuditi, če se v centru, to še posebej velja tudi za tehniško srednjo vojaško šolo, ne srečujejo s problemom števila kandidatur. Težave pa nastajajo druge. Kandidatov je torej dovolj, vendar jih je iz nekaterih predelov naše domovine zelo malo, ali pa sploh ne. Podobna ugotovitev velja tudi za Slovenijo, zato stiki, kakršne sta navezala center in mozirska občina, vsekakor niso naključni.

Eden izmed temeljnih ci-

Gostom iz Mozirja so pripravili resnično lep sprejem

Notranjost velikanskega radarja je bila vsekakor doživetje

centru naj bi pri gornjesavinjski mladeži vzbudili več zanimanja za vojaške šole in poklice, učenci, gojenci in študentje pa naj bi se z obiski na terenu podrobneje seznanili z delom, ki jih čaka v njihovem bodočem poklicu. Z manjšimi prekinitvami sodelovanje traja že vrsto let in je že rodilo obetavne sadove. Z njimi sicer še vedno ne morejo biti povsem zadovoljni, upoštevati pa je treba, da na uspešnost sodelovanja vplivajo tudi nekateri razlogi, ki jih ni moč odpraviti preko noči.

Tehniški šolski center kopenske vojske je ustanova velikih razsežnosti. Vrsta šol v njegovem sklopu zagotavlja izobraževanje na vseh stopnjah za potrebe tehniških in prometnih služb jugoslov-

Sicer pa naj center predstavimo nekoliko podrobneje. Najprej naj omenimo tehniško srednjo vojaško šolo kopenske vojske, saj prav z njo mozirska občina najtesneje sodeluje. Šola nudi mladincem vrsto možnosti. Na njej se lahko mladi usposobijo za nekaj zanimivih vojaških poklicev. Usmeritve so strojniška, elektrotehniška, raketna, kemijsko-tehnološka in prometna. Uspešen zaključek šolanja seveda omogoča nadaljnje usposabljanje na višjih stopnjah.

Naslednje šolske ustanove v sklopu tehniškega šolskega centra kopenske vojske v Zagrebu so še tehniška šola za rezervne oficirje, tehniška akademija kopenske vojske in splošna vojaška gimnazija

Mladi so z zanimanjem prisluhnili starešinam

ljev Tehničnega šolskega centra kopenske vojske je prav gotovo izboljšanje narodnostne sestave starešinskega kadra. Uspehi na tem področju so sicer že vidni, vendar bodo morali napore še okrepiti. Še vedno namreč ostaja dejstvo, da mladi vse pre malo poznajo možnosti, ugodnosti in bistvo vojaških poklicev, čeprav so podatki o tem na voljo skoraj na vsakem koraku. Sem lahko štejemo informacije v centru neposredno, na oddelkih za ljudsko obrambo, vojaških ustanovah in drugod.

Še en zanimiv podatek velja omeniti. Za vojaške šole in poklice, tudi tehniške usme-

ritve, je veliko zanimanja med mladinkami, tolikšno celo, da bodo letos v šolo za rezervne oficirje sprejeli prve kandidatke. Še več! Glede na zanimanje so že pripravili tudi program šolanja za aktivne oficirke, pred začetkom pa morajo razrešiti še nekaj stranskih težav.

O izjemni strokovnosti in kakovosti izobraževalnega procesa v Tehničnem šolskem centru kopenske vojske »Ivan Gošnjak« v Zagrebu pričča tudi podatek, da vlada zanj veliko zanimanje tudi v nekaterih prijateljskih državah, predvsem afriških. Precej kadrov zanje so že izšolali in veliko jih še bodo.

Na koncu pa še tole. O tem, kako resno se lotevajo vseh zahtevnih nalog, pričča tudi izjemen sprejem, ki so ga ob nedavnem obisku pripravili gostom in učencem iz mozirske občine. Žal vsega, kar so pripravili, niso mogli uresničiti zaradi hude časovne stiske, ta pa je nastala zaradi številnih neveselosti na zasneženi in poledeneli cesti med Mozirjem in Zagrebom. Obiske bo vsekakor treba prestaviti na primernejši čas. Tudi sami so tako predlagali, o vsem pa se bodo dogovorili v mesecu maju, ko bodo obiskali Gornjo Savinjsko dolino, s tem znova vrnili obisk in še okrepili tovariške vezi.

Zgodovinski krožek na OŠ bratov Letonje

Raziskujejo zgodovino svoje šole

Prostovoljne dejavnosti pomagajo učencem razvijati svoja nagnjenja, mnogokrat pa kasneje pripomorejo k pravnim poklicni odločitvi.

Zgodovinski krožek na osnovni šoli bratov Letonje v Šmartnem ob Paki deluje približno štiri leta. Mladih zgodovinarjev je na šoli 15. Največ truda in dela vložijo člani zgodovinskega krožka v raziskovalne naloge, ki jih vsako leto razpiše Pionir. Pred dvema letoma so se učenci lotili raziskovanja šolstva med NOB v domačem kraju. Pri delu so mladi zgodovinarji naleteli na vrsto težav. Arhivi predvojne šole so bili skoraj povsem uničeni, na šoli pa so počevali tudi nemški učitelji. Da je bila naloga takšna, kot so si jo zamislili, so morali prisluhniti še krajanom. Trud se je izplačal, saj so zanjo prejeli šmarški zgodovinarji srebrno odlikovanje. Lani pa so člani zgodovinskega krožka raziskovali razvoj gasilstva

v domačem kraju. »Naloga je bila kar težka, saj je dejavnost gailskih društev na našem področju zelo bogata in pestra. Učenci obiskujejo šolo iz dveh krajevnih skupnosti, zato smo naredili kar dve raziskovalni nalogi, za vsako družstvo posebej. Delo je bilo tudi zelo zanimivo, ker so mladi zgodovinarji tudi gasilci v obeh društvih. Brskali smo po starih arhivih, za popolnejšo sliko smo morali med krajane.« je na kratko opisala delo zgodovinarjev na osnovni šoli bratov Letonje mentorica Lija Modrijan. Da so se člani krožka tudi tega dela resno lotili, pove to, da je posebna komisija na zboru pionirjev-gasilcev v Metliki uvrstila med najboljše. Naloga je bila še posebej pohvaljena, ker so jo mladi zgodovinarji še likovno opremili. Poleg raziskovalnega dela, so člani zgodovinskega krožka prvo leto zbirali še vraže iz okolice Šmartnega ob Paki ter

začeli raziskovati zgodovino šole.

Letošnji delovni program zgodovinarjev je zopet obsežen in pester. V tem letu bodo nadaljevali z raziskovanjem zgodovine svoje šole, in sicer med obema vojnama. Naslednje šolsko leto pa bodo raziskovali vse od leta 1834 dalje, saj bi radi ob 150. letnici šole to nalogo končali. Do konca tega šolskega leta jih čaka še ena raziskovalna naloga za Jugoslovanske pionirske igre. Prav tako bodo v tem času izdali še posebno številko glasila Utrinki, v kateri bodo prikazali zgodovino pionirskega oddela na šoli. »Krožkarji se dobimo enkrat na teden. Delo v njem je zelo prijetno in zanimivo. Vsi so člani krožka, že tretje leto. Brez pomoči krajanov, bi bilo naše delo mnogo manj uspešno, saj je poleg rednega dela v šoli treba delati tudi na terenu.« je končala pogovor mentorica Lija Modrijan.

MLADI PIŠEJO • MLADI PIŠEJO • MLADI

Marsovci na obisku na zemlji

Jutro se začenja. Petelin je že zakikirikal na ves glas. Kokoši in piščanci so se zbudili. Petelin je zagledal pred gozdom čuden pojav. »Kaj pa je spet to?« je vprašal petelin. »Kje in kaj?« so se spogledale radovedne putke. »Tamle? A tam pred gozdom?« Vprašajo putke. »Da!« odgovori petelin. Gremo pa pogledat! »Ne dovolim!« je kriknil petelin. »Zakaj pa ne?« presenečeno vprašajo. Petelin je jezno požrl slino. »No, pa pojdemo,« se je končno vdal. S . strahoma so se bližali čudnemu rdečemu ovalnemu predmetu, iz katerega je štrlelo polno nekakšnih anten. Ena je bila podobna obroču, druga zavezani žici, itd. Tedaj zagledajo čudne glave. Skočile so iz neznanega predmeta. »Kdo pa ste?« je pogumno vprašal petelin. Neznanci so se mu predstavili. »Jaz sem »Mlaskamaz,« reče prvi; »Jaz pa Kozovran,« odvrne drugi, »jaz pa Smodlak,« reče tretji. »Vsi imate enake glave,« reče petelin žalostno. Kako se pa medseboj spoznate? »Začetnice so napisane na oblekah,« je odgovoril Smodlak. »Kaj pa ta baraka?« vpraša najmlajše pišče. »To ni baraka,« ga je jezno zavrnil Mlaskamaz, »to je leti-

crožnik.« »Zakaj so pa antene na strehi?« vpraša petelin. »Zato, da lahko gledamo televizijo in poslušamo radio z Marsa,« mu odgovore Marsovci. »Kaj imate pa na glavi?« vpraša koklja. »To je pa radar, ki zmeraj žvižga, kadar opazi sovražnika v bližini,« odvrnejo vsi trije. »Si lahko pogledamo ta letišk krožnik?« zaprosijo piščančki. »Seveda,« odvrnejo Marsovci. Kakšne čudne naprave pa so to? Kakšen ogromni stroj? Kaj pa je to? Pa tisto tam? »To so oddajniki,« odgovarjajo Marsovci. Z njimi vzdržujemo zveze z različnimi planeti. Vse se je že predolgo zavleklo, zato se je petelin s svojo družbo poslovil od prijaznih Marsovcev. Tedaj pa se je oglasilo iz največjega in najbolj čudnega stroja: »Posadka Orion 3. domov!« . . . Saj to smo mi, odvrnejo Marsovci. Domov moramo. Mogoče se še kdaj vidimo, se vsi poslovijo in odletijo.

Boštjan Božič, Novinarski krožek 3. a ČOS V. Vlahovič T. Velenje

Letni časi

ZIMA
Zima zdaj je tu, pri nas,
sneg pobelil polje, vas.

POMLAD
Že pomlad v deželo gre,
polja, travniki cvete.

POLETJE

Vsi poletje radi imamo,
dolge srajce dol si damo
in na morje odhitimo.

JESEN

Listje v gorah rumeni, kakor
ogelj bukev rdi,
zdaj prišla jesen je v mesto,
je prvi sneg pobelil cesto.

ZIMA — NOVO LETO

Peter piše kar se da,
dedku Mrazu pisemce:
»Dedek, pridi, pridi v mesto
sneg pobelil breg je, cesto.«

Zdaj prišlo je novo leto,
obiskal nas dedek Mraz,
je podaril nam darila
in odjadral v drugo vas.

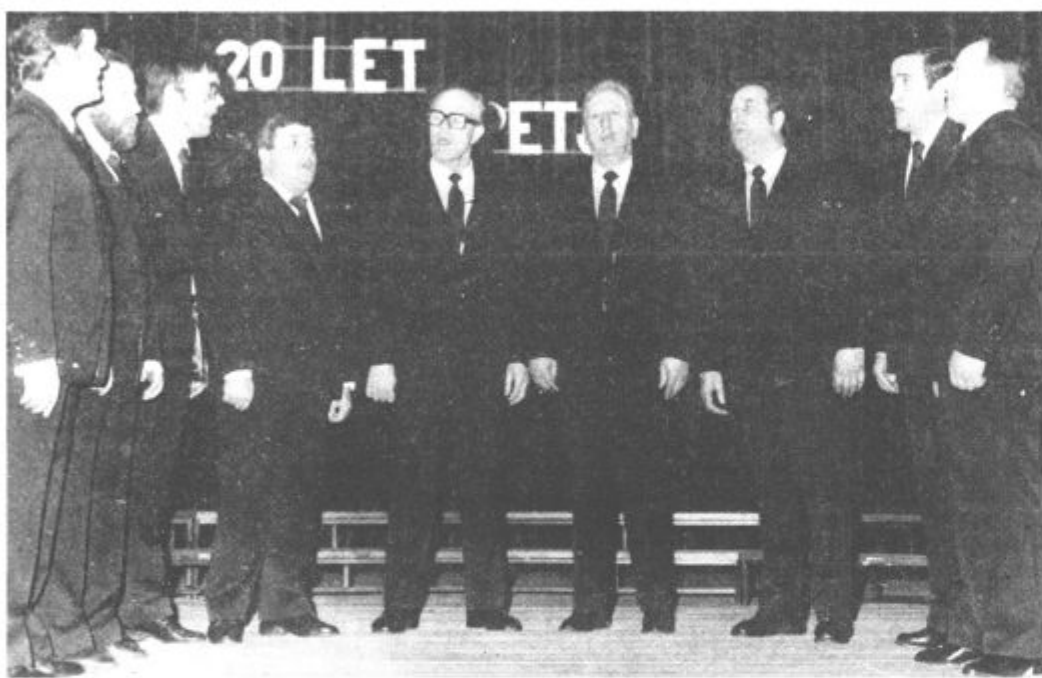
Smo dobili spričevala,
že počitnice so tu.
Zdaj še sneg naj naleti,
da natakremo smuču.

8. MAREC — DAN ŽENA

Danes mamice slavijo
rožni šopek v dar dobijo,
zraven še poljubčkov sto,
da nam vsem bo zdaj lepo.

ROK POLES
DOP. KROŽEK
OŠ VELJKO VLAHOVIČ

20 let lepega petja Številna odličja za pevce Šaleškega okteta

Med jubilejnim nastopom

V soboto je Šoštanj ponovno doživel izjemen večer lepega petja. Šoštanjčani in okoličani so napolnili dvorano doma kulture in prisluhnili jubilej- nemu koncertu Šaleškega okteta in njihovih gostov Lju-

tomerskemu oktetu, Šentja- škim fantom iz Vinske gore in Rudarskemu oktetu iz Tito- vega Velenja. V znak zahvale za sodelovanje je predsednik Delavsko prosvetnega društva Svoboda Šoštanj Maks Med-

ved podelil vsem gostujočim oktetom spominsko plaketo.

O Šaleškem oktetu, njegove- m 20-letnem pevskem de- lovanju je spregovoril njegov tehnični vodja Martin Pri- možič.

Pred dvema desetletjema se je zbrala skupina fantov in mož, ki jim je bila pesem življenjska potreba in velik užitek. Ti pevci so pred tem že peli v raznih zborih. V obdo- bju 20 let se je v oktetu izme- njalo 13 pevcev in pet ume- tniških vodij. Tako so oktet doslej vodili Pavle Bukovec, Izidor Florjan, Ivan Marin ml., Štefka Lojen in Zmago Frankovič. Zanjih nekaj let pa člani okteta nastopajo pod vodstvom Julija Pačnika.

Danes v oktetu še vedno pojeta Anton Lenart in Ivan Prisljan, ki sta njegova člana od vsega začetka in kot sta dejala po sobotnem slavnost- nem večeru bosta pela še naprej — dokler jima bo zdravje dovoljevalo.

»Gotovo pa ne smemo prezeti še nekaterih drugih,« je dejal Branko Primožič, »ki prav tako že dolgo let izkazu- jejo zvestobo oktetu. To so Jakob Gregorc, ki je član ok- teta že 17 let, Zvonko Kortnik — 14 let, Julij Pačnik 8 let, Frido Camlek 6 let.« Tudi njim se je dolgoletni umetni- ški vodja zahvalil za prispevek k delovanju okteta. Tu pa so še

mlajši člani okteta Franc Jaz- bec, Avgust Podgoršek in Stojan Pančur.

V času svojega dosedanjega obstoja so imeli člani okteta več kot 1400 vaj in več kot 300 nastopov. Posebej so na jubi- lejnem večeru poudarili, da je oktet sodeloval na vseh pomembnejših proslavah in prireditvah v domačem kraju in tudi v občini. Člani okteta so nastopili oziroma gostovali tudi v različnih krajih izven občine. Med drugim so se štirikrat udeležili srečanja okte- tov v Šentjerneju. 6-krat so bili gost pri Ljutomerskem okte- tu, leta 1974 so bili med ude- leženci Vlaka bratstva in enotnosti. Leta 1978 so sode- lovali na večeru Dalmatinskih ljudskih pesmi v Kaštel-Sta- rem, dvakrat so bili gostje pri zamejskih Slovencih v Padri- čah pri Trstu, peli so v na- rodnem domu v Trstu, pa v Tribnu v Avstriji, v Zvezni republiki Nemčiji in še bi lahko naštevali. Za svoje or- ganizirano kulturno poslan- stvo v tem obdobju je oktet prejel tudi mnoga družbena priznanja, med njimi Kaju- hovo nagrado in Napotniko- vo priznanje.

Na jubilejnem koncertu sta predsednik in tajnik ZKO Velenje Karel Kordeš ter Vinko Šmajš podelila Antonu Lenartu in Ivanu Prisljanu ter Jakobu Gregorcu zlata Gal- lusoava odličja. Zvonko Kor-

tnik in Julij Pačnik, sedanji umetniški vodja okteta, pa sta prejela srebrna Gallusova odličja. Poleg izrečenih čestitk oktetu za jubilej je Karel Kordeš v znak priznanja iz- ročil še umetniško sliko. Zdravko Zupančič je v imenu kulturne skupnosti občine Velenje izročil Antonu Le- nartu, Ivanu Prisljanu in Ja- kobu Gregorcu zlato, Zvonku Kortniku in Juliju Pačniku pa srebrno Napotnikovo značko. Domačemu oktetu sta spo- minski darili izročila tudi Ljutomerski oktet (med drug- im steklenico Ljutomerčana letnik 1963 — star toliko kot oktet) in Šentjanški fantje. Predsednik skupščine krajev- ne skupnosti Šoštanj Rudi Bajec pa je pevcem v znak zahvale za sedanje uspešno delovanje izročil plaketo me- sta Šoštanj z željo, da bi pevci okteta tudi v bodoče tako za- vzeto delovali na kulturnem področju mesta Šoštanj in celotne občine.

V imenu okteta se je Julij Pačnik zahvalil vsem za pre- jeta priznanja, enako tudi vsem dosedanjim vodjem ok- teta in pevcem, dolgoletnemu tehničnemu vodji okteta Martinu Primožiču pa so člani podelili spominsko darilo kot priznanje in zahvalo za nje- govo vsestransko organizacij- sko skrb in pomoč pri njih- ovem kulturnem poslanstvu.

V. K., S. V.

Titovo Velenje

Gostovanje SNG iz Maribora

Prihodnji četrtek, ob 19.30 bo v domu kulture v Titovem Velenju gostovalo Slovensko narodno gledališče iz Mari- bora z opero Georga Gersh- wina: PORGY IN BESS. Di- rigiral bo Samo Hubad. V na- slovni vlogi bosta pela Ver- onika Mihelič in Emil Baronik. V ostalih vlogah pa bodo so- delovali še Dragiša Ognjano- vič, Majda Svaganova, Dragi- ca Kovačič, Zorica Barač, Antonios Filipatos, Ervin Ogner, Janez Lotrič, Karli Arhar, Janez Klasinc in drugi.

Avtor znamenite »Rapsodi- je v modrem« je leta 1935 na- pisal opero »Porgy in Bess«, v kateri je upodobil življenje socialno in človeško zatiranih črncev ameriškega juga, ob- enem pa naslikal ganljivo

zgodb o Bessini ljubezni do pohabljenega Porgyja.

Čeprav ne gre za folklori- stično opero, najdemo v »Po- rgy in Bess« recitative, ukro- jene po intonaciji črnkega govora in sledove črnskih du- hovnih pesmi, songov, plesov, obsmrtnih tožb in zborov.

»Porgy in Bess« je ena na- znamenitejših oper našega stoletja. Z njo je skušala ma- riborska Opera posodobiti svoj repertoar, ne da bi mu je- mala ljudskost in dostopnost najširšemu krogu. Maribor- čani so prvi uprizorili to opero v Sloveniji. Z njo gostujejo po vsej Jugoslaviji.

Režiral jo je gost iz Češko- slovaške František Preisler. V operi nastopa 17 solo pevcev, med katerimi je tudi nekaj gostov.

Na prireditvi »Peti so jih moja mati« so navdušili občinstvo, ki je do zadnjega kotička napolnilo dvorano tamkajšnjega kultur- nega doma

Petkov kulturni večer Prlekija v pesmi in besedi

Jutri zvečer, ob 19.00, bo v knjižnici v Titovem Velenju zanimiv kulturni večer, na ka- terem bodo predstavili knjigo Manka Golarja: VERŽENCI, ki je izšla pri zbirki Sinji Ga- leb. Na predstavitvi bosta nav- zočja avtor Manko Golar in ilustrator Božo Kos. Kulturni program bo pripravilo Kultur- no-umetniško društvo iz Ver- žeja, ki bo predstavilo Prlekijo v pesmi in besedi.

Pisatelj Manko Golar, sin pesnika Cvetka Golarja, se je rodil leta 1911 v Lotmerku — Ljutomeru, kot mu pravijo Prleki. Počuti se pravega Pr- leka, čeprav je bil oče Goren- je. V Ljutomeru je preživel svojo mladost in tam prvič spoznal nabrite sosedje: Ver- žence. Ze leta 1973 se nam je predstavil s knjigo Okrogle o Veržencih in napisal tudi več pesmi za najmlajše. Bil je učitelj in nazadnje ravnatelj osnovne šole v Gornji Rad- goni, kjer se je upokojil. Ko smo ga vprašali, kdaj in kako je začel zapisovati zgodbe o Veržencih je takole dejal:

»V mojih zgodbah o Ver- žencih ni mišljen samo Veržej, pač pa cela Prlekija, saj ni nobene razlike med Veržejem in ostalimi kraji od Ljutomera in Ormoža. Toda Verženci so najbolj navihani od vseh Pr- lekov, zato sem spletel največ zgodb o njih. Zgodb si nisem izmislil, saj sem jih zbiral dolga leta po Prlekiji, največ po krčmah, ki so nekakšni božji hrami za Prleke. Moji Verženci imajo posla s kruci, Turki, cesarjem Janezom Presvetlim in še s kom. V zgodbah je seveda polno pr- leških izrazov, ki se jih nisem mogel izogniti.«

Manko Golar nam bo na predstavitvi knjige gotovo povedal tudi, kako se je Ver- žencem najprej zameril, nato pa so ga celo sprejeli za čas- tnega krajana.

Knjigo Verženci lahko kupi- te v knjigarni Mladinske knjige v Titovem Velenju. Dobiti jo bo mogoče tudi takoj po zaključku kulturnega ve- čera pri knjižničarkah.

Folklorna skupina Oljka Šmartno ob Paki

Znaajo pritegniti vsakogar

V Šmartnem ob Paki je močno razgibano kulturno življenje. Niso marljivi le gledališčniki Gledališča pod ko- zolcem, moški pevski zbor, likovniki, ampak tudi folklo- risti. Skupina uradno dela šest let, začetki delovanja pa se- gajo še dve leti nazaj.

Člani folklorne skupine Oljka so najprej raziskovali plese iz okolice Šmartnega ob Paki in se jih naučili. Zbirali so tudi starine, nato pa so se lotili raziskovanja ljudskih običaj- ev v okolici. Doslej so odrsko priredili že Mlačvo, Klado, Prejo volne, Šrango pa so po- kazali na prostem. V skupini prizadevno dela 30 članov, folkloristi pa so ena od sekcij kulturnega društva. Lani spomladi so skupino izbrali za balkanski folklorni festival na Ohridu kot edino slovensko predstavnico. Vse do julija so se šmarški folkloristi nanj marljivo pripravljali. Da vlo- žen trud ni bil zaman, doka- zujejo tudi ugodne ocene kri- tikov, obiskovalci v dvorani pa so jih nagradili z burnim ploskanjem.

»Sedaj pa je že čas, da se naučimo kakšnega novega plesa.« so menili po tem na-

stopu folkloristi Oljke. Dela so se lotili takoj. Pobrskali so po starih, lepih stvarih, ob- iskali 14 starejših krajanov, njihove pripovedi in zapete pesmi posneli na magnetof- onski trak. Iz zbranega gra- diva pa so vrli člani folklorne skupine izbrali 30 pesmi, jih odrsko priredili ter pripravili enourni program z naslovom Peli so jih moja mati. Z red- nimi vajami so pričeli lani septembra, v začetku tega meseca pa so se šmarškemu občinstvu prvič predstavili. Poleg rednih vaj za novi pro- gram, so z Mlačvo in Klado vsaj dvakrat na mesec še go- stovali. Nastopili so v Celju na prireditvi Srečanje ljudskih godcev, pesalcev in pevcev Slovenije, predstavili pa so se tudi krajanom po vseh krajev- nih skupnostih naše občine ter izven nje. Preteklo nedeljo so šmarški folkloristi zaplesali Klado na ptujskem kurento- vanju.

Kakovost skupine iz leta v leto raste, uspehi se vrstijo drug za drugim. Povsod, kjer nastopajo, jih občinstvo toplo sprejme. Kako so si utrli pot do ljubiteljev folklorne in do- mačih lepih pesmi?

»Vsi pripravljamo program. Smo skupina, ki s pristnim odno- som, z neposrednostjo, preprosto besedo in kretnojo, sproščenim in spontanim smehom navdušimo ne samo domače občinstvo, ampak tudi tuje. Na odru nismo igralci, saj zabavamo poleg obiskovalcev še sami sebe. Prav to pa je tisto, kar pri občinstvu vedno naleti na ugoden odmev. Skupaj delamo vsi vse, zato naše predstave po- vsod uspejo.« radi poudarjajo člani folklorne skupine Oljka iz Šmartnega ob Paki.

Staro ljudsko izročilo iz okolice Šmartnega torej zlepa ne bo iz- umrlo, saj folkloristi skrbno ču- vajo to dediščino. Tudi pražna obleka, ki jo nosijo na nastopih, je izpred 100 let in je prav tako značilna za ta kraj. Skupina je za svoje vestno in prizadevno delo v tem kratkem času delovanja pre- jela že kar nekaj priznanj. Letos so bili člani te skupine med dobitniki Napotnikovih priznanj, ki jih vsako leto podeljuje občinska kulturna skupnost.

Že gostovanje na Ohridu je bilo veliko priznanje za ves njihov trud. Polni samozavesti in z željo po še boljšem kulturnem snova- nju na tem področju so se vrnili domov. Letošnje Napotnikovo priznanje jim veliko pomeni, predvsem pa obvezuje, da bodo v prihodnje delali še z večjim pole- tom in še bolje kot doslej.

Jezikovno razsodišče (88)

Slovenski učni jezik

Pisala nam je profesorica slavistka, ki je bila pred nedavnim članica izpitne komisije na strokovnem izpitu učiteljice predmetnega pouka v osnovni šoli. Kandidatka, ki je opravljala izpit, ni Slovenka, diplomirala pa je na ljubljanski pedagoški akademiji. Pri strokovnem izpitu je izpraševalka ugotovila, da »kandidatka uporablja le nižjo obliko slovenskega jezika. Ne pozna niti slovenske slovnične terminologije, še manj pa zakonitosti slovenske slovnice.« Čeprav je kandidatka tudi šolska knjižničarka, ne pozna pravil o pisavi tujih imen v slovenščini.

Naša dopisovalka se sprašuje, kdo je odgovoren za to, da je lahko človek, ki ne zna slovensko, učitelj v slovenski šoli. Sama išče tudi odgovor na svoje vprašanje. V tem primeru pripisuje krivdo kandidatki malomarnosti in pedagoški akademiji, ki ji je priznala sposobnost za pedagoško delo na slovenski šoli, ne da bi bila poprej preverila njeno znanje slovenščine tudi z izpitom. Naša dopisovalka meni, da je za to odgovorno tudi vodstvo šole, ki je sprejelo v delovno razmerje učitelja, čeprav ni znal slovensko.

Jezikovno razsodišče se z dopisovalko strinja, še zlasti, ker ta primer ni osamljen: v naših šolah — od osnovne do univerze — ter v drugih oblikah izobraževanja je veliko učiteljev, ki ne znajo slovenskega jezika. Čeprav šolska zakonodaja predpisuje pouk v slovenskem jeziku, znanja slovenščine o učiteljev izrecno ne zahteva, tj. ne predvideva in zato tudi ne zagotavlja nikakršnih oblik jezikovnega izobraževanja med učiteljevim študijem in ne terja dokazov o jezikovnem znanju ob učiteljevem prihodu na delovno mesto. Šolska zakonodaja, izobraževalne ustanove, »pravni organi, pedagoške strokovne službe in vodstva šol bi morale od učiteljev dosledno zahtevati znanje slovenščine. Tudi od tega je odvisna naša jezikovna kultura.

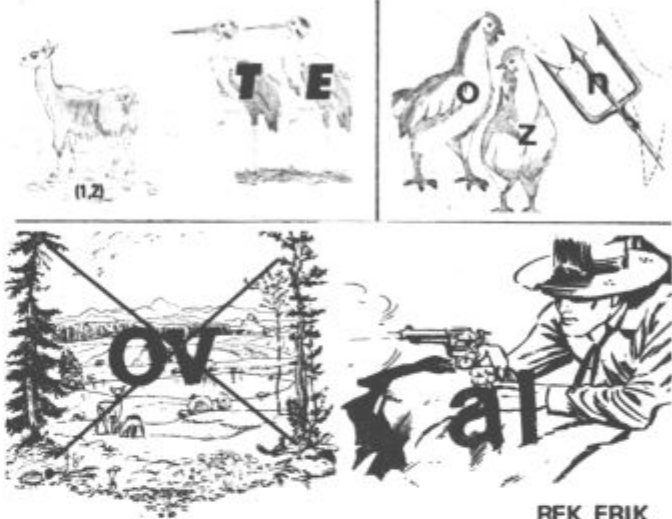
Jezikovno razsodišče in Delovna skupina za slovenščino v vzgoji in izobraževanju

Morebitne predloge, kritike in opozorila v zvezi s slovenščino v javni rabi pošiljajte na naslov: JEZIKOVNO RAZSODIŠČE, Republiška konferenca SZDL Slovenije, Ljubljana, Komenskega 7.

LUKNJE. Krajani Hrastovca, Škal, Plešivca, Cirkovca, ki se vozijo po takšni cesti se upravičeno jezijo. Na cesti zaradi ugrezanja ni asfaltne prevleke. Tisti, ki so obljubljali, da jo bodo sprosti skrbno vzdrževali, pa te obljube ne držijo. Čeprav je na vsaki strani pesek, pa ga zmečejo na cesto šele po tem (če ga?), ko sonce vodo v luknjah že izsuši.

Trije rebusi

REK ERIK

Fotografirajmo (30)

Osvetlitev barvnih filmov

Ena od največjih težav pri snemanju z barvnim filmom je osvetlitev. Medtem ko pri črno belem filmu osvetlitev vpliva na gostoto negativ in na kontrast, moramo pri barvnih filmih upoštevati še tretjo okolščino — zasičenost barv. Ugotovitev da barvni filmi dopuščajo manjši razpon pri osvetljevanju kot črno beli filmi, je vsekakor točna, saj osvetlitev, ki je pri črno belih filmih napačna za dve ali tri zaslonke, še vedno največkrat da zadovoljivo fotografijo. Pri barvnem filmu pa je osvetlitev potrebno določiti precej bolj natančno. Posebno to velja za barvni pozitivni film (dia film).

Osvetlitev tudi pri tem lahko nekoliko variira, vendar se je potrebno natančno držati mej, ki jih nudi film. Znotraj teh mej ni nepravilne osvetlitve, ampak so številne možnosti ter dodatna sposobnost izražanja z barvami. Zavedati se moramo, da je reprodukcija barv dobra, če je natančna ali če izgleda naravno ali pa če je učinkovita.

Vzemimo na primer sončni zahod. Nebo je v tem primeru barvno bogato, medtem ko so trave, dreve in bližnji objekti že v temi in le s posameznimi detajli. Film takšnega razpona osvetljenosti ne more zaznati. Kako potem najti

pravilno osvetlitev? Vse je odvisno od tega kaj nameravamo doseči. Če nam je pomemben le zahod sonca, potem bomo svetlobo izmerili proti nebu. Če pa bi želeli pravilno osvetliti travnikov, zgradb ali ljudi, potem bomo svetlomer usmerili proti njim. V prvem primeru bodo objekti v ospredju mnogo temnejši kot jih je zaznalo naše oko, v drugem primeru pa ne bo nič ostalo od čudovitega sončnega zahoda.

Eno osnovnih pravil snemanja v barvah je torej, da film ni sposoben zabeležiti prevelikih razlik v osvetljenosti. Zato moramo posnetek prilagoditi njegovim zmoglj-

Pomagamo vam vrtnariti

Kaj bomo delali v marcu?

Čeprav je več snega zapadlo šele sredi februarja, pa bomo najbrž v marcu lahko opravili vsa običajna vrtna dela. Čas je, da se lotimo trate in jo pognojimo s počasi učinkujočimi gnojili. Vzcveteli bodo tudi težko pričakovani krokusi in primule, zato je prav, da jih zavarujemo pred vsiljivimi ptiči. To bo najenostavnejše s česnom, ki ga narezanega raztrosimo po nasadu.

Trajnicam in cvetnim oziroma rodnim drevninam pognojimo s hitro učinkujočimi, vrtnicam, rododendronom, iglavcem in jagodam pa počasi učinkujočimi gnojili. Okrasne trave počistimo ter obrežemo jagodišče, če to še nismo storili. Ob toplim spomladanskem soncu se pojavi na gredah, plevel, ki ga moramo že mladega zatreti. Sedaj lahko pričnemo saditi dreve. Da si prihranimo poznejšo jeto, že takoj ob saditvi mislimo na sosedove pravice.

Solato, kolerabo, čebulo in cvetačo posejemo kar pod folijo. V topli gredi bo tako več prostora za druge, bolj občutljive rastline. Vanjo lahko prenesemo prve pikirance iz lončkov in zabojčkov, prav tako pa sejemo nepostranih, žametnico in salviyo. Pripraviti mo-

ramo zemljo za pikiranje, ki jo prej nekoliko navlažimo, da nam bo delo slo lažje od rok. Tudi sejančke v loncih in zabojih navlažimo, da koreninice pri izkopavanju ne bodo trpele in se trgale.

Še vedno lahko sejemo zimske sejančke, vendar moramo seme prej posebej pripraviti. Petkrat ga damo za približno 12 ur v hladilnik, nato ga tajamo. Begonije, primule, encijan bomo tako prisilili k hitrejši vskalitvi.

Prazne grede zasadiamo z dveletnimi sadikami mačeh, marjetk ali spominčih, ki bodo takoj vzcvetele. Zavedati se moramo namreč, da naše enoletnice še dolgo ne bodo pokazale zelenih barv.

Živo mejo moramo na vsak način obrezati, če tega nismo storili že prej. Primeren čas je tudi za pomladitev. Če smo se odločili, da bomo zasadili vse luknje, ki so nastale v živici, bomo mejo korenito porezali do kakšnih 15 cm nad zemljo, jo dobro okopali in očistili vse nesnage, ki se je nabrala v njej. Na prazna mesta bomo izkopali jame in posadili vanje sadike iste vrste. Dobro zalivanje bo nato pospešilo rast. Če je vreme ugodno, sadimo v tem mesecu tudi sadike vseh sadnih vrst.

Pred spomladanskim prelapanjem vrtnih gredic, potrosimo po njih volaton zrnca, da zapremo strune, bramorje in ličinke kapusne in čebulne muhe ter sovč. Ko menimo, da ne bo večjih zmrzali, pričnemo obrezovati vrtnice. V oblačnem vremenu jih najprej odkrijemo, nato jim odstranimo vse poškodovane veje. Od tistega kar je ostalo, obdržimo le tri do pet poganjkov, ki jih skrajšamo na tri do pet očesc. Močno rastočim vrstam načeloma puščamo več očesc kot nežnim. Pazimo še, da bo zadnje oko na poganjku na zunanjem robu, kar bo pozneje vplivalo na bolj zračno obliko grma.

Obrezovanje sadnega drevja moramo v tem mesecu končati. Pri tem upoštevamo dvoje načel. Z rezanjem moramo držati drevo pri tleh, da ga bomo lažje oskrbovali, škropili in obirali. Istočasno pa z rezanjem drevo tudi redčimo ter ga osvetlujemo, kar vpliva na njegovo rodnost. Vsako pretirano obrezovanje je škodljivo. Pri obrezovanju odstranjujemo tiste mladike, ki silijo navznoter, puščamo le tiste, katerih rodne veje rastejo navzdol. V tem mesecu opravimo tudi škropljenje sadnega drevja.

Zgodba o Keeshu

Jack London Priredil in narisal: Alojz Jurca

22 — In iglu so mu zgradili po njegovem, tako na veliko, da je prekosil celo Klas-Kwana dom. Keesh in njegova mati sta se vselila, in to je bilo za Ikeego prvo povišanje, odkar je bil umrl Bok. Poslej so jo imeli za prvo v vasi. Žene so jo začele obiskovati in vpraševati za nasvet in oznanjati njeno modrost, kadarkoli so se sprle med seboj ali z možmi. A največ jim je dala opraviti skrivnost Keeshovega uspeha na lovu.

23 — Nekega dne mu je Ugh-Gluk v obraz očital čarovnijo. »Obtožba pravi,« je pomenljivo rekel Ugh-Gluk, »da občuješ z zlimi duhovi, zato rej tvoj lov uspešen.« »Morda moje meso ni dobro?« je odgovoril Keesh. »Je že zbolel kdo v vasi, ko ga je jedel? Kako veš, da je to čarovnija? Ali pa samo ugiblješ, po temnem tiplješ, ker te nevoščljivost žre?« Ugh-Gluk je poparjen umolknil in žene so se mu smejale, ko je odkoračil.

24 — Toda na zboru so neko noč po dolgem premišljanju odločili, da pošljejo sleduhe za Keeshem, ko bo odšel na lov. Tako sta mu na naslednjem pohodu sledila Bim in Bawn, dva mladeniča in najspretnjša od lovcev, in gledala, da ju ni opazil. Po petih dneh sta se vrnila, oči si jima izstopale in jezik mihal, tako težko sta čakala, da brž povesta, kaj sta videla. Pri Klosh-Kwanu so naglo sklicali zbor in Bim je začel.

stim. To v studiju ni težko, saj sami usmerjamo svetlobo in izbiramo njeno moč. V naravi pa se pred nas postavlja vrsta problemov. Ena poenostavljenih pa vendar zadovoljivih metod, je da osvetlitev izmerimo proti najsvetlejšim površinam. Vendar pa ta metoda izgubi svojo moč čim je kontrast prevelik, saj potem sence na sliki prevladujejo. Prav težave s prevelikim kontrastom pa marsikateri fotografja silijo, da snema raje v meglenih in oblačnih dneh. To pa vendarle ni pametno, ker tako izgubi številne možnosti, ki jih nudi sončen dan. Zato je najbolje, da pri snemanju z barvnim filmom skušamo ugotoviti pravilno osvetlitev. Na povprečnem posnetku, kjer ni preveč belih ali temnih površin svetlomer to dokaj natančno pokaže. Če k temu dodate še posnetka, ki bosta za polovico zaslonke preosvetljena in podosvetljena, potem boste prav gotovo med njimi dobili tudi takšnega, ki bo idealno ustreval trenutnim svetlobnim razmeram. S svetlomerom morate vedno čim bližje objektu. Merite pa predvsem na bolj svetle in najbolj barvite dele.

In če nekaj si zapomnite! Če boste preosvetlili barvni dia film, potem bo ta prosojen. Zato bodo lepše barve, kadar bo ta za malenkost podosvetljen. Če pa boste preosvetlili barvni negativni film, bo ta temen. Tu bodo lepše barve, če bo ta za malenkost preosvetljen. Sicer pa je barvni negativni film bistveno manj problematičen od barvnega dia filma, saj marsikatero napako lahko popravimo še pri povečevanju.

B. Zakosek

KOLENDAR

Četrtek, 24. februarja — Matija Petek,
Petek, 25. februarja — Aleksander
Sobota, 26. februarja — Matilda
Nedelja, 27. februarja — Gabrijel
Ponedeljek, 28. februarja — Romana
Torek, 1. marca — Albin
Sreda, 2. marca — Milena

MALIOGLASI

ZAVAS OPEL, ford, mercedes, itd... obnavljamo zavorne obloge. Avtoservis Jakopec. Telefon 850-745.
ODDAM STANOVANJSKO HIŠO V NAJEM za poslovne prostore. uporabnih je 180 m² površine. Hiša je v centru Titovega Velenja. Informacije po telefonu 850-066.
UGODNO PRODAM skoraj novo sedežno garnituro. Andrej Goričnik, Kersnikova 7. Titovo Velenje.
NUDIM vse vrste uslug, avtobusnih prevozov po konkurenčnih cenah. Tone Galof, Kraigherjeva 1. Titovo Velenje.

CENJENE STRANKE OBVEŠČAM, da bo frizerski salon Zlata odprt v torek 1. 3. 1983, in sicer od 15 ure dalje. VABLJENI!

VEPLET — VERA KREFL NAZARJE takoj redno zaposli tri šivilje. Nudimo odlične delovne pogoje ter visok OD. Od vas pa pričakujemo stalnost, prakso ter kreativnost. Ponudbe sprejemamo po telefonu 831-955.

ODDAM poslovne prostore primerne za obrt oziroma predstavnitvo. Telefon 852-768.

CENJENE STRANKE OBVEŠČAM, da opravljam popravila v garancijskem in izvengarancijskem roku za vse proizvode Iskra iz programa TV in radia. Popravilam tudi vse ostale TV sprejemnike domače in tuje proizvodnje. Informacije po telefonu 850-883. od 10. do 15. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure, razen prve in četrte v mesecu. TV COLOR SERVIS. Jože Gorenjčič. Celjska 37. Titovo Velenje.

UGODNO PRODAM osebni avto Zastava 101, mediteran, letnik 1979, prevoženih 43.000 km. Cena po dogovoru. Irena Bračič, Kosovelova 9. Titovo Velenje.

ZAMENJAM DVO IN POLSOBNO STANOVANJE V ZASEBNI HIŠI z enosobnim v bloku v Titovem Velenju. Gorica je izključena. Telefon 851-108 ali pisne ponudbe pod šifro »1000«.

GOSTILNA „OBIRC“ sprejme za določen delovni čas kuharico s prakso.

IŠČEM MOŠKEGA starega od 40 do 45 let, po možnosti rudarja (ni pogoj). Alkoholiki in ločenci po svoji krivdi so izključeni. Sem vdova, brez obveznosti s svojim stanovanjem in avtom. Javite se pisno na upravo lista pod šifro „Ti in jaz“.

70 kv. m RDEČE 8-valjne salonitne kritine zamenjam za betonske strešnike — zareznik. Stajner, Tavčarjeva 12, Titovo Velenje.

TAKOJ ZAPOSIM priučenega ali PK obdelovalca lesa (strugarja, mizarja ipd...). Dolejši. Les — plastika. Žarova 24. Titovo Velenje. Telefon 851-371.
UPOKOJENKA gre gospodinjiti k starejšemu upokojencu ali upokojenki. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »poštena«.

PRODAM BARVNI TV SPREJEMNIK velik ekran, daljinsko upravljanje in Sava zimske gume s platišči 145 SR 15 za spačka. Telefon 850-510 dopoldan.

UGODNO PRODAM regal za dnevno sobo. Informacije po telefonu 851-171.

PRODAM 4 široka platišča 5,5 J x 13 za zastavo 101. Telefon 850-670, popoldan.

SPREJMEM OTROKA V VASTVO. Sakiv Mijačević, Foitova 2. 10 nadstropje. Titovo Velenje.

ZAPOSIM KV KLJUČAVNICARJA IN KV STRUGARJA z nekaj prakse. Obrtna delavnica Šmartno ob Paki. Informacije po telefonu 884-158.

PRODAM NOV TRAKTORSKI OBRACALNIK za traktor T. V.-21-30. Slavko Grobelnik, Plešivec 1, po domače Brecl. Titovo Velenje.

PRODAM DOČLGO ČRNO VEČERNO OBLEKO številka 38/40. Telefon 852-101, od 18. ure dalje.

V SOBOTO, okrog 8. ure, sem pred gorenjsko trgovino izgubil denarnico z vsemi dokumenti, boni za bencin in dizel ter čez 9.000,00 din gotovine. Poštenega najditelja prosim, da mi izgubljenino proti dobri nagradi vrne. Ivan Glušič, Rudniška 29. Titovo Velenje.

UGODNO PRODAM pralni stroj PS-614. Telefon 852-101. Alenka Avberšek, Vrnjačke Banje 1. Titovo Velenje.

VZMEM OTROKE V VASTVO na svoj dom v dopoldanskem času. Marija Berzelak, Koroska 13. Titovo Velenje.

GIBANJE PREBIVALSTVA

POROKI:
— Zvonko Jevšenak, roj. 1962, delavec iz Titovega Velenja in Vilma Domonkoš, roj. 1964, delavka iz Titovega Velenja
— Dušan Plavljanič, roj. 1958, rudar iz Titovega Velenja in Stanojka Djukič, roj. 1961, gospodinja iz Titovega Velenja
— Franc Kališnik, roj. 1955, električar iz Titovega Velenja in Lidija Arsenovič, delavka iz Titovega Velenja
— Stijepan Lamešič, roj. 1959, rudar iz Gornje Obodnice in Nevenka Bagavac, roj. 1963, delavka iz Titovega Velenja
— Oto Prkič, roj. 1959, rudar iz Titovega Velenja in Jasminka Suzič, roj. 1961, administrativni referent iz T. Velenja
— Božidar Satler, roj. 1961, rudar iz Andraža nad Polzelo in Nevenka Goljuf, roj. 1958, prodajalka iz Titovega Velenja
— Milenko Pejović, roj. 1960, rudar iz Titovega Velenja in Mirjana Bojanič, roj. 1964, delavka iz Titovega Velenja.

UMRLI SO:
— Alojz Uršnik, str. upokojenec Titovo Velenje, Cesta IX/6 star 88 let.
— Franc Leban, str. upokojenec Dobrna št. 37 star 85 let.
— Vilbald Dobovišek str. upokojenec Celje, Kačeva št. 2 star 85 let.
— Julijana Pavlič str. upokojenka Gorenje 21, Zreče 80 let.
— Terbovšek Franc str. upokojenec Dol št. 41 star 73 let.
— Frančiška Meznarič str. upokojenka Titovo Velenje Šercerjeva 17 stara 75 let.
— Uršula Pečovnik, druž. upokojenka Sv. Florjan pri Šoštanju št. 36 stara 84 let.
— Jernej Hliš str. upokojenec Gaberke št. 50 star 72 let.
— Anton Zep, delavec iz Titovega Velenja, Šercerjeval2, star 35 let
— Lovrencij Kumar, upokojenec iz Šoštanja, Metleče 44, star 92 let.
— Franc Avberšek, upokojenec iz Titovega Velenja, Ljubljanska 16, star 64 let.

ZAHVALA
Ob težki izgubi našega dragega očeta

Lovra Kumra
iz Metleč 44

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam izrekli sožalje in darovali cvetje ter se od njega tako številno poslovili. Zahvalo izrekamo kolektivu TUŠ, godbi Zarja Šoštanj, govorniku Milošu Volk in duhovniku za opravljen obred.

Zalujoči: sin Ivan, hčerke Marija, Štefka in Tončka z družinami ter vnuki in pravniki

ZAHVALA
Ob tragični in boleči ter mnogo prerani izgubi dragega očeta

Franca Dreva
upokojenca iz Šoštanja

se iskreno zahvaljujem bližnjim sosedom za nesebično pomoč v najtežjih trenutkih. Zahvaljujem se tudi Gasilskemu društvu Šoštanj, Planinskemu društvu Šoštanj, Delavski godbi Zarja, duhovniku za opravljen obred in vsem govornikom za ganljive poslovilne besede. Prisrčna hvala tudi številnim darovalcem vencev in cvetja, kakor tudi za izraze sožalja ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči: sin Peter in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA
Bolezen je bila močnejša od volje do življenja, omagalo je srce moji ženi

Štefaniji Federnsberg
iz Lepe njive številka 45, Mozirje

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem ter znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in ji darovali cvetje. Hvala vsem, ki ste v težkih trenutkih sočustvovali z nami.

Zalujoči: mož Franc, rejenci Metka z družino, Janko, Sonja in Irena, sorodniki in vsi, ki so jo imeli radi.

*Tiho kot je živel,
je odšel od nas naš dragi
mož, ata, dedi, brat in stric*

Franc Avberšek

Na njegovo zadnjo pot smo ga pospremili v sredo, 16. februarja 1983, na pokopališče Podkraj. Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki ste bili z nami v težkih trenutkih, nam izrazili sožalje, darovali toliko lepega cvetja in ga pospremili v njegov zadnji dom. Posebna zahvala dr. Korenu in dr. Fijavžu za dolgoletno zdravljenje; vsem govornikom, pevcem, godbenikom, društvu upokojencev Titovo Velenje, kolektivu Rudnika lignita Velenje in osnovne šole Miha Pintar-Toledo.

Zalujoči: žena Pepca, sin Franc in hči Milena z družinama, sestre in drugo sorodstvo.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi naše drage mamčke

Frančiške Velikonja

se zahvaljujem vsem sosedom, prijateljem, sorodnikom in stanovalcem Tavčarjeve ulice, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje in sočustvovali z nami v tem težkem trenutku.

Iskreno se zahvaljujemo duhovniku Marjani Turnšku za poslovilni obred in sožalne besede.

Zalujoči: hči Danica ter sinova Andrej in Franci z družinami.

ZAHVALA
Ob nepričakovani in boleči izgubi hčerke in sestre

Sonje Jelen
iz Topolšice 56

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti na pokopališče v Zalcu, ji darovali vence in šopke ter sočustvovali z nami.

Iskrena hvala zdravstvenemu osebju bolnišnice v Topolšici, ki so ji skušali vsestransko pomagati in ji lajšali bolečine, vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so nam pisno ali ustno izrazili sožalje. Posebna hvala tudi govornikom, ki so se ob grobu poslovili od Sonje in na plemenit način dokazali, kako so jo spoštovali.

Topolšica, Zalec v februarju 1983
Zalujoči: Oče Stane in sestra Silva z družino

ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, dedka in pradedka

Andreja Lesjaka

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili v težkih trenutkih z nami, darovali cvetje pokojniku in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom in sosedom za nesebično pomoč, zahvaljujemo se gasilskemu društvu TUŠ, kolektivu TUŠ, godbi, združenju ZB in borcem za severno mejo, vsem govornikom, duhovniku za opravljen obred ter vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Zalujoči: žena Ivana, hči Kristina in vnučinja Vladka z družino.

ZAHVALA
z bolečino v srcu smo se 16. februarja 1983 za vedno poslovili od našega dragega očeta, starega ata in pradedka

Martina Srebreta
iz Lokovice

Najiskreneje se zahvaljujemo vsem, ki ste v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami ter nam izrazili ustno ali pisno sožalje. Se posebej se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem, vaščanom Lokovice in vsem dobrim sosedom za vso poštreno in nesebično pomoč ter za darovano cvetje in vence.

Posebno zahvalo izrekamo dr. Menihu in dr. Stuparju za dolgoletno zdravljenje. Obenem tudi hvala osebju kirurškega oddelka bolnišnice Slovenj Gradec. Hvala vsem govornikom, godbi Zarja, pevcem in duhovniku za opravljen obred in tople poslovilne besede.

Zalujoči: sin Alojz, hčerke Pavla, Ivica, in Krista z družinami.

